

ből álló tengizi lakótábort, a KÖFÉM, a KÖBAL tetőszerkezetét, a nagy fesztávú aludonga tornacsarnokokat többek között Ajkán, Székesfehérváron. 2000-ben a SÜD-BAU Kft.-nél helyezkedett el, mint vállalkozási igazgató. Ők építették – több más ipari csarnok mellett – az Interfruct áruházakat, valamint az első (majd később több) Lidl áruházat Magyarországon. Több munkahelyi kitüntetés birtokosa. 2007-ben ment nyugdíjba.

1976 óta tagja az OMBKE-nek. Munkahelye – a Fémipari Vállalat – volt a hódmezővásárhelyi OMBKE tagok báziscége, önálló helyi szervezettel, közel negyven fővel. Mint vezető támogatta a szervezést, a rendezvényeket. A gyáregység önállóvá válása után Tiszántúliak Társasága néven újjászervezte a még érdeklődő tagságot. Nagy sikerű, több napos, jó hangulatú szakmai találkozót szervezett a régió üzemeinek. Több cikluson keresztül aktívan dolgozott az Alapszabály Bizottságban, melynek jelenleg is tagja. 2014-ben a kecskeméti Helyi Szervezet titkárává választották. Az utóbbi években aktívan részt vesz a kecskeméti Mercedes gyárba és több kisebb környező üzembe szervezett szakmai nap előkészítésében. Munkáját az egyesület több kitüntetéssel ismerte el. Felesége nyugalmazott általános iskolai tanár, szintén egyesületi tag, aktív segítőtársa. Szabadidejét szerettei körében tölti, jó egészségben.

Tamási István 1946. november 25-én született Baracson. A dunaújvárosi Kerpely Antal Kohóipari Technikumban kohásztechnikusi végzettséget szerzett. Dunai Vasmű ösztöndíjával 1968-ban elvégezte a dunaújvárosi Felsőfokú Kohóipari Technikumot, majd 1974-ben a NME Kohó- és Fémipari Főiskola kohász szakán alakítástechnológus üzemmérnök oklevelet kapott.

1968-tól a Dunai Vasmű Tűzálló-

anyag-gyártó Gyárrészlegben kezdett dolgozni, 1985-ig művezető, majd az önálló társasággá váló kft. marketing-vezetője volt 1992–1996 között. Kiemelt feladata volt a társaság önálló külkereskedelmi tevékenységének megszervezése és a szervezet működtetése. A vezetői feladatok szakszerűbb ellátása érdekében 1992-ben felsőfokú marketing menedzser, 1995-ben pedig külkereskedelmi üzletkötő képesítéseket szerzett. Munkáját Kiváló Művezető, több Kiváló Dolgozó, Kiváló Ifjú Mérnök, Kiváló Újító, Kiváló Munkáért Oklevél, Alkotói Nívódíjak kitüntetésekkel ismerték el.

1996–2002 között a Dunafer Tűzállóanyag-gyártó Kft. ügyvezető igazgatója, mely időszakban tevékenységének főbb jellemzői: a veszteséges Tűzálló Kft. reorganizációjának sikeres végrehajtása; a társaság eredményes és gazdaságos működtetése (hat évből öt nyereséges); a tűzállóanyagok tartósságának folyamatos növelése az acélműs szakemberek együttműködésével (az üsttégla tartóssága 1996-ban 35 adag, 2002-ben pedig 70); kis létszámú megfiatalított, nyelveket beszélő szakembergárda kiválasztása. Alkotótársaival közös szabadalmuk alapján a karbon magnezit acélöntő üsttégla gyártásához felhasználták a Halnán évek óta felhalmozódott bontott magnezit-tégla-hulladékot (mintegy 5000 t), kialakították a gyártástechnológiát, mellyel jelentős költségmegtakarítást értek el.

Műszaki fejlesztéseik eredményeit, mész és tűzállóanyag-gyártási tapasztalatait konferenciákon és szaklapokban publikálta. Az OMBKE dunaújvárosi csoportjának 1986 óta tagja, aktívan részt vett az MVAE munkájában. 2000-től MTESZ-OMBKE névjegyzékében szereplő „műszaki szakértő”.

2002–2006 között az ISD Kokszoló Kft. műszaki főmunkatársa volt. Feladata volt a III. sz. kokszolóblokk rekonstrukciójához beérkező tűzállóanyagok tárolásával, konfekcionálásával és felhasználásával kapcsolatos feladatok szervezése, irányítása. Munkáját Dunafer Kiváló Dolgozó Kitüntetéssel jutalmazták. Összegyűjtött tapasztalatait nyugdíjazása után műszaki tanácsadóként hasznosítja.